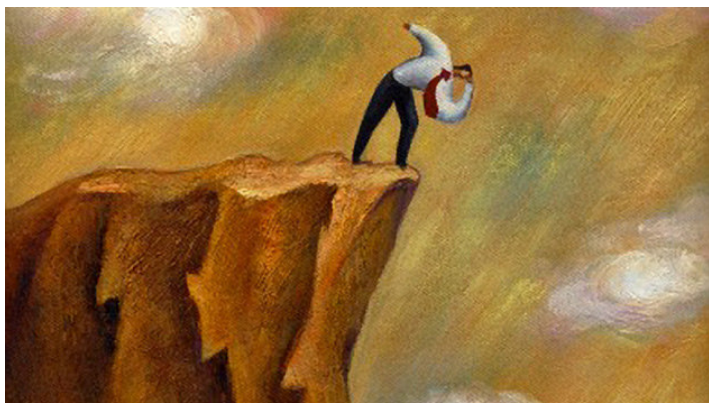

LA FE, RESCAT I COMPANYIA

Com ja és costum, per aquestes dates, us escric una **carta d'inici de curs**. Enguany l'intitulo "*La fe, rescat i companyia*". El motiu és "**L'Any de la fe**", del qual n'és pòrtic el Sínode sobre la "Nova Evangelització i transmissió de la fe" que avui inaugura el Sant Pare. Aquest "Any de la Fe" té per objectiu sostenir la fe dels creients, enmig d'un ambient de no poques dificultats. Ens cal redescobrir el camí de la fe. No és una quimera. En el seu document "Porta Fidei", Benet XVI constata que "molts segueixen considerant la fe com un pressupòsit obvi de la vida comuna, quan de fet aquest

pressupòsit no apareix com a tal, sinó que fins i tot amb freqüència és negat. Hem de descobrir de nou el gust d'alimentar-nos amb al Paraula de Déu, transmesa fidelment per l'Església, i el pa de Vida, ofert com a nodriment a tots els qui són els seus deixebles". Guanya terreny una mentalitat consumista, banal, "a la carta".

La fe com a rescat i companyia

M'ho suggereix el fet que de "*rescat*" avui se'n parla només en relació a la crisi financera. ¿I si parléssim del "*rescat*" de la nostra vida? ¿I si compreguéssim de nou que la fe és la "*companyia*" que més ens manca? En efecte, la fe cristiana és la resposta a l'experiència de soledat radical que experimentem, és el "*rescat*" autèntic davant el risc que tots vivim de precipitar-nos en l'abisme d'una vida sense sentit, d'un viure desprotegits en allò més essencial, de la necessitat que tenim de la "*companyia*" de Déu, el qual surt al nostre encontre i se'ns revela com un Tu que ens ofereix sentit, un Tu al qual podem confiar-nos de manera incondicional.

Recuperar amb el Credo, un nou acte de fe

Un dels objectius de l'Any de la Fe és fer del *Credo* la pregària quotidiana apresada de memòria, com es feia en els primers segles del cristianisme. Segons les paraules de sant Agustí: "*Rebeu la fórmula de la fe que és anomenada 'Símbol'. I quan l'hagueu rebuda imprimeu-la en el cor i repetiu-la cada dia interiorment. Abans de dormir, abans de sortir de casa, forniu-vos el vostre 'Símbol'. Ningú escriu el 'Símbol' amb l'únic objectiu que sigui llegit, sinó perquè sigui meditat*". Proposo als petits, joves i grans, de dur-ho a terme. També de recuperar cada dia el gest del "*Senyal de la Creu*" i de descobrir-ne el significat.

L'adoració eucarística estigui unida a una caritat ardent

La nostra parròquia és una església oberta i en adoració. Aquesta és la imatge que en donem, i us asseguro que m'entusiasma i anima. És un testimoni magnífic. Ara bé, penso que l'adoració no la podem viure separatament de la celebració eucarística, sinó que n'ha de constituir com "*l'ambient espiritual*" dins del qual poder celebrar bé i en veritat l'Eucaristia dominical. Més encara, ha de ser també "*l'ambient espiritual*" de la **caritat**, dimensió fonamental en la vida d'una parròquia. S'està ja preparant un petit **grup de persones voluntàries** amb el suport de Càritas diocesana. És un regal. Tanmateix, l'ajut econòmic a la nostra Càritas és un imperatiu davant la gravetat de la crisi. Sostenim-la amb els nostres donatius!

La fe, companyia per a infants, adolescents, joves i les famílies

El curs passat ja vaig tractar el tema de la **emergència educativa**. Referir-m'hi ara amb el terme "companyia" significa dir novament fins a quin punt em preocupa. De fet, cerco que els pares i mares de família, els catequistes, els animadors d'esplai i de joves, els mestres, hi reflexionin a fons. La crisi, i el conseqüent "*rescat*" de valors perduts o en caiguda lliure, la pateix principalment el món educatiu. L'educació del desig és fonamental, si volem que les noves generacions superin l'ambient de permissiu que els envolta, la hipersaturació d'estímul visual i auditiu, la buidor i l'apatia, la incapacitat per a pensar en profunditat. Ens cal iniciar-les en la pràctica de l'atenció plena, del silenci, de la contemplació, ajudant-les a que facin experiència de la bellesa, de l'admiració, de la gratitud, del Misteri que es porten dintre. Voldria proposar als grups i associacions juvenils dos models: el **beat Francesc Castelló**, que estudià al l'IQS i morí màrtir durant la persecució religiosa del 1936, i la **Rosa Deulofeu**, delegada que fou de joventut, de la qual s'ha començat la fase del procés diocesà que n'autentifiqui la fama de santedat. Mn. David Álvarez, consiliari del JAS i del nostre Esplai ajudarà a que els coneguim. Li agraeixo de cor el seu treball entre els joves. No vull deixar d'esmentar aquí la dimensió educativa en l'esport, en ocasió del **60è aniversari del Club de Fútbol** del Centre Parroquial, al qual he felicitat en una carta i convidat a l'eucaristia del proper **dijous 11 d'octubre, a les 20'15h.**, i del qual en continua essent l'ànima l'estimat Pitu Calderó.

Una trobada mensual per aprofundir el *Credo*

Us proposo una trobada cada **quart dijous de mes, de 19'30 a 20'30**, en la qual aprofundir plegats el “Credo” i compartir dubtes, vivències, testimoniatges de fe. Desitjo que siguin unes trobades que ens ajudin a mirar l'Església des de dins, no des de fora i ens ajudin a viure-la amb joia, amb un renovat entusiasme, defugint la visió d'un cristianisme cansat, marcit, rutinari, tebi. Crist és el centre de tot, el nou ambient de vida, la nostra pregària, la nostra gratitud i la nostra alegria. El cristianisme no és un saber mort, sinó una fe viva. Us hi espero!

El nostre Pastor diocesà ens visitarà

Una doble visita! La primera, el dissabte **17 de novembre, a les 19'15, per a confirmar** un grup d'adolescents i joves. La segona, el dissabte **15 de desembre, a les 17'30, al Centre Parroquial**: el nostre Cardenal Arquebisbe desitja trobar-se amb tots els grups, entitats i associacions, conèixer-ne les activitats, visitar les obres del Teatre. Li podrem explicar els nostres anhels, informar-lo amb detall de tot el que s'ha realitzat, amb tant d'esforç, al nostre Teatre, i reflexionar junts sobre els passos a seguir d'ara en endavant. És una visita que caldrà preparar!

Agraïments diversos

Al P. **Patrick Rayonnais**, rector de la Parròquia francesa, ara nomenat rector de la Parròquia francesa de Madrid. Ens ha ajudat celebrant els dies feiners la missa de les 10h. Recordem les seves magistrals conferències. Al caputxí **P. Francesc d'Igualada**, qui durant el curs passat ha celebrat la missa de les 10h dels diumenges. Ara, en ser traslladat a la comunitat caputxina de Pompeia, no podrà continuar. Al nostre estimat **“Beto” Sols**, seminarista que, havent fet durant dos cursos una experiència formativa entre nosaltres, ara continuarà aquesta formació a la Parròquia de Santa Agnès. Ha ajudat Mn. David dirigint el grup de Cercles d'estudi dels divendres. Tots ells, per les raons que exposo, no podran estar amb nosaltres. Però aquí –ho saben prou bé.- és casa seva. **Mn. Raimon Izard**, que viu a la rectoria - és també casa seva des de fa molts anys- i que serveix encara pastoralment els caps de setmana les parròquies de La Batllòria i Vallorguina, els dies feiners ens ajuda en l'atenció al confessional i en la celebració d'algunes misses. Gràcies! La meua felicitació i la de tots a en **Josep Manuel García**, l'administrador tan competent com desinteressat de la nostra Parròquia, i a la seva esposa Mª Lluïsa, per la recent celebració de les seves noces d'or matrimonials. Fou una festa senzilla i alhora molt joiosa amb les filles i les nétes, que vaig voler presidir acompanyat de Mn. David.

El 8 de novembre, quinze aniversari

En aquesta data s'acomplirà el 15è aniversari de la meua presa de possessió com a rector. Ho dic, sobretot, perquè m'encomaneu al Senyor. El període revela una trajectòria ja llarga, en la qual es pot dir he viscut tots els misteris del Rosari, de goig, de dolor, de glòria, de llum. Seguiré, mentre tingui forces i així ho disposi el Pastor diocesà. No demano res per a mi. Amb tot, voldria proposar-vos deixar un record visible amb motiu d'Aquest Any de la fe: les estacions del Viacrucis, amb les estacions noves que introduí el beat Joan Pau II, i que he encarregat de pintar a la jove artista mallorquina Bàrbara Bibiloni, de la qual podeu contemplar obra seva a la Parròquia del Remei a Les Corts. Sí, el camí de la Creu, sempre està i estarà present en el camí de la nostra Fe. Gràcies per la vostra paciència i generositat!

Mn. Manuel Valls i Serra, rector